

« zurück blättern vor »

FATERSZTUL subst. m., ab 1841; ‘ansehnlicher, bequemer Stuhl mit Armlehnen und weichem Sitz, Lehnstessel’ – ‘okazały, wygodny fotel z poręczami i miękkim siedzeniem’: 1841 BW IV 473, TRYP II 128 *zdawało mi się, że mię już całkowicie opanował urok miękkiego fatersztula i ziemskich korzyszek.* ◦ 1847 Roz.Kraina 135, WIECZ *Jednakowoż przy pomocy swoich pomocników wystawił przepyszny fatersztul, mahoniem wykładany i aksamitem pąsowym wybity.* ◦ [LBel.] †1887 Krasz., Sw *Były tam szezlongi, fotele, kozetki, fatersztule, berzerki.* – Sw sowie SPA 1916. ◊
Etym: nhd. *Großvaterstuhl* subst. m., GRI. ❖ Dt. **Vaterstuhl* ist nicht belegt und unwahrscheinlich. Die polnische Form ist eine (eventuell ursprünglich scherzhafte) Kürzung des deutschen Vorbildes.

« zurück blättern vor »